

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27642

гр. София, 18.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
закрито заседание на 18.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разгледа дело номер **8569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. И. И. от [населено място], чрез процесуален представител адв. Г. М. от САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171,т.1,б.Б от ЗДвП- №1574/26.07.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР.

С жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения административен акт, по което следва да се произнесе дежурен съдия, съобразно вътрешните правила за разпределение на делата в АССГ.

Съдът, след като се запозна с доказателствата по административната преписка, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на изпълнението на обжалваната заповед за налагане на принудителна административна мярка е процесуално допустимо - предявено в срок и от активно легитимирано лице, адресат на оспорения акт.

Преценено по същество искането за спиране на изпълнението е неоснователно.

С оспорената Заповед за прилагане на ПАМ №1574/26.07.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който управлява МПС след употреба на алкохол и наркотични вещества, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца.

На основание чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. Когато законодателят регламентира предварително изпълнение на определена категория административни актове, каквато е и настоящата оспорена заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, той презюмира наличието на някоя от предпоставките по чл. 60, ал.1 от АПК. Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените

обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Тъй като предварителното изпълнение се допуска по силата на закона, не е необходимо административният акт в тази част да е изрично мотивиран и да съдържа изричен диспозитив в този смисъл. Както волеизявлението, така и мотивите за него, се заместват от съответната законова разпоредба.

Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случая е приложима нормата на чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон /в случая ЗДвП/, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс (в същия смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС). Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно, а именно да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе относно неговата законосъобразност.

В процесния случай жалбоподателят не сочи и не ангажира доказателства относно причиняване на значителни вреди в резултат на предварителното изпълнение на наложената ПАМ. Т.е. не се излагат сериозни аргументи, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Априори, не се установява наличие на противопоставим интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта и от възможността резултатът от кръвната проба да бъде отрицателен, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

Тъй като по делото не са представени доказателства които да водят до извода, че предварителното изпълнение на атакувания акт би могло да причини значителна или трудно поправима вреда за жалбоподателя по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, същото следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от И. И. И. от [населено място], чрез процесуален представител адв. Г. М. от САК, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171,т.1,б.Б от ЗДвП-№1574/26.07.2025г., издадена от мл.автоконтрольор в 02 група, 01 сектор в отдел "Пътна полиция" в СДВР.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-

дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.